

ad 24. Hele Udvalget er enigt om, at Staten ikke bør drive Frisjenbold Laksøgaard som Forretning, men kun til videnskabelige Forsøg og til Fremme af Fiskeriet ved midlertidig Indfangning af Stamfiske til at forstærke og befrugte Rogn. Medens man derfor ikke ønsker, at Ministeren skal kunne meddele forskellige Personer Tilladelse til i Fredningstiden at indfange Laks, Ørred og Forel til Befrugtning, stiller man Forslag om at benytte Laksøgaarden i saadant Djemed. Udvalget har endvidere henstillet til Ministeren at indrette en Udlækningsanstalt eller ved Statstilskud sætte en privat Anstalt i Stand til Udlækning og Opdrætning i stort Omfang.

Man anser det for at være af største Bigtighed baade for Fiskens Vandrefrihed og for Engenes Trivsel, at Strømmen i sin Helhed — ogsaa Bramgitret — holdes aaben, naar Lukning ikke er nødvendiggjort ved Fiskeindretningens Brug.

Da der muligvis kunde vise sig en Lejlighed til fordelagtig Afhændelse af den til Laksøgaarden hørende Jordlod, foreslaar Udvalget at give Ministeren Bemyndigelse til Salg.

ad 25. Da der i Løbet af 5 Aar antagelig vil være Lejlighed til at iagttage Virkningerne af denne Lov, har man foreslaaet at indskrænke Gyldigheden af den til et saadant Tidrum, hvorefter Sagen da paa ny kan optages.

H. Hansen er betænkelig ved den Ændring, som Flertallet har stillet under Nr. 6, og som gaar ud paa, at Fredningstiden for det under § 1, Litra b., nævnte Vandløb skal udstrækkes til at gælde fra 1ste August til 1ste Januar. Han kan ikke skønne, at det af Hensyn til Fredningen er nødvendigt, at Fredningstiden udstrækkes til et saa langt Tidrum. En saa lang Fredning vil for de ikke saa Fiskere, der bo langs med Gudena, bevirke en unødvendig Indskrænkning i Udgangen til at drage Nytte af det værdifulde Ørredfiskeri i Aaen.

Ligeledes maa han udtale som sin Opfattelse, at da Staten ved Købet af Frisjenbold Laksøgaard kun har faaet den samme Eneret overdraget, som Laksøgaarden var i Besiddelse af, altsaa for Aaens Vedkommende kun Hovedstrømløbet mellem denne og Randerø Sønderbro, saa kan man ikke med noget virkelig Berettigelse ved nærværende Lov træffe Bestemmelse, hvorved det omhandlede Stykke af Aaen bliver offentligt Fiskevand. Men da denne Betragtning ikke har funden tilstrækkelig Tilslutning i Udvalget, unblader han at stille Ændringer desangaaende.

R. Nudsen finder Anledning til følgende Bemærkninger:

Med Hensyn til den i Ændringsforslaget Nr. 8 indeholdte Bestemmelse om, at Fiskeriet paa Strækningen mellem Randerø Sønderbro og Frisjenbold Laksøgaard kun maa drives som Alestangning og som Vinesfiskeri, er jeg af den Mening, at Tilladelse til ogsaa at drive Garnfiskeri paa denne Strækning ikke i saa høj Grad vil hindre Fiskens Opgang, at der er tilstrækkelig Grund til at forbyde den sidstnævnte Fiskemaade. Jeg skal i saa Henseende henbise til Oplysningerne i Bilag 10, ifølge hvilke der i Aaret 1887—88 ved Laksøgaarden fangedes 129 Stykker Laks, uagtet der i dette Aar, som Følge af den i September 1886 faldne Overtretsdom, fiskeedes med Garnredskaber i langt større Omfang end det foreliggende Lovforslag tillader, medens ifølge Bilag 2 Antallet af de ved Laksøgaarden fangede Laks i Aaret 1898—99, der anses for et særlig gunstigt Aar og i hvilket der blev ført den strengest mulige Kontrol med Fiskeriet nedensfor Laksøgaarden, kun udgjorde 216.

Da de Videnskabsmænd, hvis Undersøgelser i væsentlig Grad ligge til Grund for det stillede Ændringsforslag, imidlertid meget stærkt holde paa Forbud mod Garnfiskeri paa denne Strækning, og da Udvalgets Flertal har ment at burde tage dette Duffe til Følge, og da endelig Lovens Varighed er indskrænket til 5 Aar, efter hvilken